

The Cerbera Tunnel Run

Andrew James Walker was ik wel eens eerder tegengekomen, meestal bij Nimag. Het gesprek ging dan vooral over Cerbera's, hoewel Andrew zelf eerst een Chimaera bezat. Zo'n twee jaar geleden moet het dan toch gebeurd zijn: hij kocht net zo'n Cerbera als ik... Alleen het interieur verschilt, gelukkig. Van wagens die zo bijzonder zijn moeten er niet twee precies dezelfde rondrijden. Een ander favoriet gespreks-onderwerp was het verschijnsel tunnel run. Natuurlijk trekken wij allemaal het gas wel eens open bij een viaduct of in een tunnel, maar dat is in Engeland, zeker in en om Londen, toch tot een soort kunst verheven, waaruit een traditie begint te groeien. Ook de politie ligt niet dwars! Andrew heeft in Londen familie en vrienden. En hij heeft ook al eens over het meedoen aan zo'n tunnel run geschreven. Ik herinner me vooral het woord "mental"! Was ik dus echt verbaasd toen er woensdag 1 april(!) opeens

een mailtje kwam over het plan de zaterdag daarop met zoveel mogelijk Cerbera-bezitters een tunnel run te doen in Rotterdam, stad van de tunnels? Nee! Hooguit vond ik dat het een beetje kort dag was. Dus snel positief teruggemild.

Maar ja, toen kwam er vrijdag pas antwoord. En er bleven nog wel een paar onduidelijkheden. Dus maar even gebeld. Andrew zou in eerste instantie met een

Belgische Cerb-eigenaar afspreken, maar het tunnel run plan sudderde natuurlijk al lang in zijn onderbewustzijn, dus het moest er nu van komen. Maar aan het begin van de vrijdagavond had hij nog maar met twee andere Cerberarijders contact gehad. En van minstens één ander wist hij het telefoonnummer nog niet... Afijn, de afspraak toch gemaakt voor zaterdag om zo tussen twaalf en half één te verzamelen

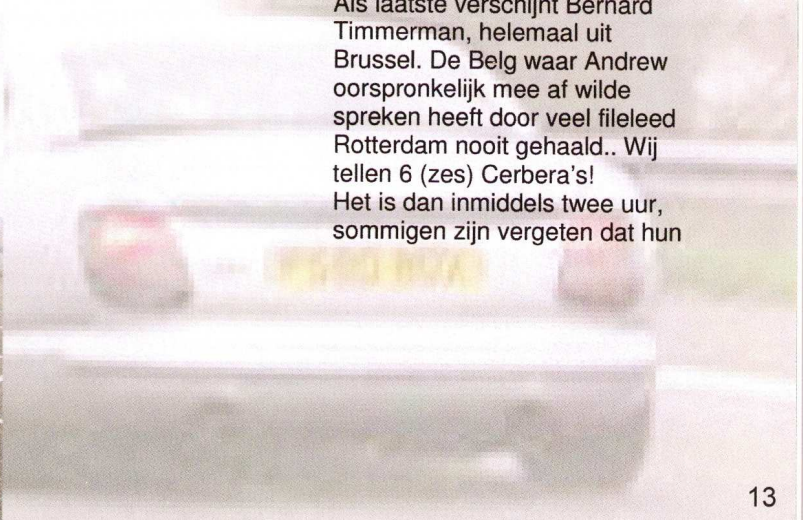
bij Hotel New York op de Kop van Zuid in Rotterdam. Het zag er in ieder geval naar uit dat het redelijk weer zou zijn, dus een stuk rijden is dan sowieso prima en het vooruitzicht andere Tivvers te ontmoeten stimuleert ook altijd. Toch?

Zaterdagochtend is het inderdaad droog, maar er hangt toch iets van een kille damp over het land en dat is in Rotterdam niet anders. Tegen half één rijd ik de Erasmusbrug af, de Kop van Zuid op. Aan het eind verrijst New York, maar vlak daarvoor aan de rechterkant is de

parkeerplaats. Twee Cerbera's. Die van Andrew zelf en de inmiddels ook bekende zwarte 4.2 van Alfred de Jong. Op het laatste moment te pakken gekregen. En spontaan gekomen! Wanneer er om één uur nog niemand bijgekomen is –het is best wel fris– besluiten wij om binnen maar lekker aan de koffie te gaan, elkaars wagens hebben we nu wel gezien.

En dan gaat het –al kletsend– snel. Frans van Duin verschijnt met zijn blauwe 4.5, die nog weer een jaar eerder op kenteken gezet is dan die van mij. En Vincent! Zijn donkerrode Speed 6 heeft al een keertje in Sprintje gestaan. Ook hij werd zaterdagochtend gebeld en hij gaat zondag op vakantie... Maar is toch gekomen! Dat is te doen omdat hij in de buurt woont, maar toch. Als laatste verschijnt Bernard Timmerman, helemaal uit Brussel. De Belg waar Andrew oorspronkelijk mee af wilde spreken heeft door veel fileleed Rotterdam nooit gehaald.. Wij tellen 6 (zes) Cerbera's! Het is dan inmiddels twee uur, sommigen zijn vergeten dat hun

(goedkope!) parkeerkaartjes allang verlopen zijn. Anderen hebben geen parkeerkaartje. Net op tijd, want ook in Rotterdam is er controle, zijn we bij de auto's en maken we aanstalten. De politie doet niet lullig.

Omdat Vincent een thuiswedstrijd speelt, mag hij voorop rijden. Het is niet echt stil, het is per slot van rekening zaterdagmiddag. Een rijtje van zes blijkt net niet te lang om bij de stoplichten in de problemen te komen, ik weet niet zeker of dat in Amsterdam ook goed gegaan zou zijn. Later meldt Alfred wel dat je achterin écht door moet rijden om steeds aan te kunnen blijven haken, zeker in de tunnels. Dat lukt hem trouwens prima!

Tsja, U zult het moeten doen met de fraaie foto's van wat volgt, maar een filmpje met geluid zou beter geweest zijn. Het is gewoon heel spannend en opwindend om samen met vijf andere van die bijzondere auto's zo'n acte de présence te geven. Want aanwezigheid hebben onze Cerbera's! Ik neem aan dat een heel veel medeweggebruikers ook hebben genoten. Na een aantal snelweg-/tunnelkilometers haken de Belgen en Frans van Duin, die ook in België woont, af en na enige omzwervingen belanden de vier overgebleven wagens op een parkeerplaatsje naast een benzine-station.

Tijd om even bij te kletsen. Iedereen is opgewonden en vrolijk. Adrenaline! En dan mogen we allemaal nog naar huis rijden, zodat de kick nog een tijdje aanhoudt.

Pas op de weg naar terug breekt af en toe het zonnetje even door, maar dat mag de pret niet drukken. Thuis eerst de foto's bekijken, later komt daar dan nog de pret bij van de foto's van anderen. Vooral de platen van Mark Nauta, die met Andrew meegekomen was, zijn gaaf.

Zijn eigen website **MARKNAUTA.NL**
met onder anderen een mooie serie
van de wagen van Andrew is erg de
moeite waard.
U snapt het al: er komt zeker een
vervolg. We houden U op de hoogte.

Thank you, Andrew, mental!

Tim Oosten

Foto's:

Mark Nauta
Merel Oosten
Tim Oosten

Sprintje

TVR-DNA: de Artemis

110 jaar AutoRai

Seizoensopening

Cerbera Tunnel Run

2-2009